

4.2.2014

B7-0156/2014

NÁVRH UZNESENIA

predložený na základe vyhlásení Rady a Komisie

v súlade s článkom 110 ods. 2 rokovacieho poriadku

o samite EÚ – Rusko
(2014/2533(RSP))

Ria Oomen-Ruijten, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Cristian Dan Preda, Roberta Angelilli, Arnaud Danjean, Pawel Zalewski, Michael Gahler, Francisco José Millán Mon, Vytautas Landsbergis, Bernd Posselt, Alf Svensson, Monica Luisa Macovei, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Eduard Kukan, Laima Liucija Andrikienė, Davor Ivo Stier, Tunne Kelam, Tokia Saïfi, György Schöpflin, Andrzej Grzyb, Krzysztof Lisek, Nadezhda Neynsky, Daniel Caspary, Elena Băsescu, Petri Sarvamaa, Andrej Plenkovič, Salvador Sedó i Alabart, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė
v mene poslaneckého klubu PPE

**Uznesenie Európskeho parlamentu o samite EÚ – Rusko
(2014/2533(RSP))**

Európsky parlament,

- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Rusku,
 - so zreteľom na platnú Dohodu o partnerstve a spolupráci medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Ruskou federáciou na strane druhej a na rokovania o novej dohode medzi EÚ a Ruskom, ktoré sa začali v roku 2008, ako aj na partnerstvo pre modernizáciu, ktoré sa začalo v roku 2010,
 - so zreteľom na spoločný cieľ EÚ a Ruska stanovený v spoločnom vyhlásení z 31. mája 2003 po 11. samite EÚ – Rusko konanom v Petrohrade, ktorým je vytvorenie spoločného hospodárskeho priestoru, spoločného priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, spoločného priestoru spolupráce v oblasti vonkajšej bezpečnosti a spoločného priestoru výskumu a vzdelávania vrátane kultúrnych aspektov (štyri spoločné priestory),
 - so zreteľom na samit EÚ – Rusko, ktorý sa konal 3. – 4. júna 2013,
 - so zreteľom na konzultácie medzi EÚ a Ruskom o ľudských právach, ktoré sa konali 28. novembra 2013,
 - so zreteľom na samit Východného partnerstva, ktorý sa konal 28. a 29. novembra 2013,
 - so zreteľom na vyhlásenie predsedu Barrosa po samite EÚ – Rusko z 28. januára 2014,
 - so zreteľom na pripomienky predsedu Európskej rady po samite EÚ – Rusko z 28. januára 2014,
 - so zreteľom na spoločné vyhlásenie EÚ a Ruska z 28. januára 2014 o boji proti terorizmu,
 - so zreteľom na článok 110 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže EÚ je naďalej odhodlaná ešte viac prehĺbovať a rozvíjať svoje vzťahy s Ruskom a dodržiavať zásady zakotvené v partnerstve pre modernizáciu, ktoré sa zakladajú na spoločných záujmoch a hlbokej oddanosti všeobecným hodnotám, demokratickým zásadám, dodržiavaniu základných ľudských práv a právnemu štátu;
- B. keďže naďalej existujú obavy, pokiaľ ide o dodržiavanie a ochranu základných ľudských práv, demokratických hodnôt a zásad právneho štátu zo strany Ruska;
- C. keďže dobré susedské vzťahy, mier a stabilita v spoločných susedných krajinách sú v záujme Ruska aj EÚ;

- D. keďže krajiny Východného partnerstva majú plné zvrchované právo a slobodu budovať vzťahy ako rovnoprávni partneri s krajinami, ktoré si zvolia, a to v súlade s helsinskými dohodami;
- E. keďže nedávne udalosti dokazujú, že budovanie hraníc v regiónoch Abcházka a Cchinvali/Južného Osetska sa rýchlo rozšírilo a je mimoriadne agresívne; keďže ruské okupačné jednotky 17. septembra 2013 začali znovu umiestňovať ploty z ostatných drôtov na hranici okupovanej zóny v Cchinvalskom regióne, najmä v obci Ditsi v okrese Gori;
- F. keďže priestor okupovaného územia sa rozšíril o niekoľko stoviek metrov na viacerých miestach na úkor gruzínskeho územia;
1. konštatuje, že samit EÚ – Rusko, ktorý sa konal 28. januára 2014, bol príležitosťou zamyslieť sa nad povahou a smerovaním strategického partnerstva medzi EÚ a Ruskom a diskutovať o spoločných záujmoch a rozdieloch vo svetle nedávnych udalostí vrátane príslušných iniciatív regionálnej hospodárskej integrácie, o spoločnom susedstve obchodných otázkach a záväzkoch v rámci WTO a iných medzinárodných záväzkoch, medzi ktoré patria záväzky v oblasti právneho štátu, ľudských práv a základných slobôd, a kľúčových zahranično-politických výzvach, ako sú Sýria a Irán;
 2. domnieva sa, že Rusko je naďalej jedným z najdôležitejších partnerov Európskej únie pri budovaní strategickej spolupráce, ktorej úspech si však vyžaduje diskusiu o rozdieloch a ich objasnenie;
 3. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v rokovaníach o novej dohode, ktorá má nahradiť súčasnú dohodu o partnerstve a spolupráci, sa nedosiahol žiadny pokrok; pripomína EÚ svoje odporúčania pre Radu, Komisiu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť týkajúce sa rokovaní o novej dohode medzi EÚ a Ruskom; naliehavo vyzýva Rusko, aby sa vo významnej miere venovalo obchodným rokovaniam o kapitole o obchode v rámci novej dohody;
 4. víta prijatie spoločného vyhlásenia EÚ a Ruska z 28. januára 2014 o boji proti terorizmu, v ktorom sa EÚ a Rusko dohodli na preskúmaní možnosti ďalšieho posilňovania spolupráce ako reakcie na zločiny, ktoré páchajú teroristi a organizované zločinecké skupiny, na rozšírení spolupráce zameranej na výmenu najlepších postupov v oblasti boja proti terorizmu a na zintenzívnení svojej spolupráce v rámci OSN a iných viacstranných fór;
 5. zdôrazňuje význam partnerstva pre modernizáciu ako spoločnej agendy, ktorej cieľom je pomôcť pri realizácii hospodárskej a inštitucionálnej reformy;
 6. vyzýva Rusko, aby plnilo všetky svoje povinnosti vyplývajúce z jeho pristúpenia k WTO a aby plne vykonávalo svoje záväzky v rámci WTO; vyzýva, aby boli včas odstránené obchodné bariéry, napríklad poplatky za recyklovanie motorových vozidiel, ako aj zvyšné prekážky brániace dvojstrannému obchodu a investíciám;
 7. vyzýva Rusko, aby nezavádzalo zákaz dovozu výrobkov z členských štátov EÚ; zdôrazňuje, že takéto zákazy dovozu nepoškodzujú len dvojstranné vzťahy medzi

jednotlivými členskými štátmi a Ruskom, ale aj vzťahy medzi Ruskom a EÚ;

8. víta správy o pokroku spoločných priestorov EÚ – Rusko, v ktorých sa hovorí o pokrokoch alebo zhoršujúcej sa situácii pri plnení spoločných priestorov EÚ – Rusko a plánov prijatých v roku 2005; vyjadruje predovšetkým podporu spolupráci v oblasti výskumu a vývoja a zdôrazňuje, že štyri spoločné priestory sa zakladajú na zásade reciprocity;
9. zdôrazňuje význam energetickej bezpečnosti a skutočnosť, že dodávky prírodných zdrojov by sa nemali používať ako politický nástroj; zdôrazňuje, že spolupráca v oblasti energetiky je dôležitá pre obe strany, pričom predstavuje príležitosť pre ďalšiu spoluprácu v oblasti obchodu a hospodárstva na otvorenom, transparentnom trhu, v rámci ktorej sa plne zohľadňuje potreba EÚ diverzifikovať spôsoby prepravy a dodávateľov energie; zdôrazňuje, že zásady vzájomnej závislosti a transparentnosti by mali byť základom takejto spolupráce, spolu s rovnakým prístupom k trhom, infraštruktúre a investíciám; vyzýva, aby pevným základom spolupráce medzi EÚ a Ruskom v oblasti energetiky boli zásady vnútorného trhu vrátane tretieho energetického balíka, najmä pokiaľ ide o prístup tretích strán, ako aj Zmluva o energetickej charte; je presvedčený o tom, že ak by Rusko plne prijalo zásady Zmluvy o energetickej charte, bolo by to obojstranne prospešné pre bilaterálne vzťahy v oblasti energetiky; žiada užšiu spoluprácu medzi EÚ a Ruskom v oblasti dodávok nerastných surovín a vzácnych zemín, najmä pokiaľ ide o tie, ktoré sa považujú za rozhodujúce, a v tejto súvislosti vyzýva na dodržiavanie medzinárodných pravidiel, predovšetkým pravidiel WTO;
10. vyzýva Rusko, aby plnilo základné zásady demokracie, právneho štátu a ľudských práv, a víta nedávne prípady udelenia amnestie; vyzdvihuje význam slobody zhromažďovania, prejavu a združovania sa; vyjadruje znepokojenie v súvislosti s nezávislosťou súdnictva a situáciou občianskej spoločnosti, obhajcov ľudských práv a opozičných lídrov;
11. berie na vedomie prebiehajúce rokovania o posilnenej dohode o zjednodušení vízového režimu, na základe ktorej by sa rozšírili kategórie osôb, ktoré môžu využívať zjednodušený vízový režim, okrem iného o zástupcov organizácií občianskej spoločnosti a širšie rady rodinných príslušníkov; poznamenáva, že vykonávanie spoločných krokov smerujúcich k umožneniu bezvízových krátkodobých ciest, ktoré sa začali na samite v decembri 2011, práve prebieha;
12. zdôrazňuje, že pravidelné zasadnutia v rámci politického dialógu o celom rade zahranično-politických otázok sú dôležitým prvkom vzťahov medzi EÚ a Ruskom; zdôrazňuje, že Rusko ako stály člen Bezpečnostnej rady OSN musí v prípadoch medzinárodnej krízy na seba prevziať zodpovednosť; vyzýva Rusko, aby zaujalo skutočne konštruktívny prístup na konferencii Ženeva II o Sýrii, ktorej cieľom je dospieť k politickému riešeniu konfliktu;
13. je presvedčený, že ďalšie politické a hospodárske reformy v krajinách Východného partnerstva vrátane Ukrajiny, založené na hodnotách a normách EÚ, sú v konečnom dôsledku vo vlastnom záujme Ruska, pretože by sa nimi rozšíril priestor stability, prosperity a spolupráce pozdĺž jeho hraníc; pripomína, že EÚ vyzvala Rusko, aby sa podieľalo na tomto procese konštruktívnym prístupom ku krajinám Východného

partnerstva; nesúhlasí s úmyslom Ruska, ktoré chce naďalej považovať región Východného partnerstva za svoju sféru vplyvu; domnieva sa, že len ukrajinskí občania by mali mať právo rozhodovať o budúcnosti svojej krajiny;

14. vyzýva Rusko, aby prestalo vyvíjať tlak na Ukrajinu, ako ho vyvíjalo pred samitom Východného partnerstva vo Vilniuse, na ktorom sa mala podpísať dohoda o pridružení s Ukrajinou;
15. dôrazne odsudzuje proces budovania hraníc v regiónoch Abcházska a Cchinvali/Južného Osetska, ktorý viedol k rozšíreniu okupovaných území na úkor Gruzínska;
16. dôrazne odsudzuje rozšírenie bezpečnostnej zóny vytvorenej okolo Soči na okupované územie Abcházska, ktoré sa tým rozdelilo na dve časti;
17. vyzýva Rusko, aby zrušilo uznanie oddelenia gruzínskych regiónov Abcházska a regiónu Cchinvali/Južného Osetska, aby ukončilo okupáciu týchto gruzínskych území a aby v plnom rozsahu rešpektovalo suverenitu a územnú celistvosť Gruzínska, ako aj nedotknuteľnosť jeho medzinárodne uznaných hraníc tak, ako je stanovené v medzinárodnom práve, v Charte OSN, v Záverečnom akte Helsinskej konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe a v príslušných rezolúciách Bezpečnostnej rady OSN; vyzvať Gruzínsko a Rusko, aby pristúpili k priamym rozhovorom o celej škále tém bez predbežných podmienok, v prípade potreby prostredníctvom mediácie, ktorú by zabezpečila obojstranne prijateľná tretia strana, čo by malo doplniť, nie nahradiť súčasný ženevský proces;
18. vyzýva Ruskú federáciu, aby si plnila záväzky, ktoré sa týkajú stiahnutia ruských vojsk a ozbrojených síl z územia Moldavska, prijaté v roku 1996 na zasadnutí Rady Európy a zohľadnené v rozhodnutiach zo samitu OBSE (Istanbul 1999 a Oporto 2002); vyjadruje obavy v súvislosti s nedostatkom pokroku v tejto otázke; podčiarkuje skutočnosť, že všetky strany zúčastňujúce sa na rozhovoroch 5+2 sa zaviazali k vyriešeniu konfliktu na základe územnej integrity Moldavskej republiky; vyzýva preto na zriadenie civilnej mierovej misie v podnesterskej oblasti Moldavskej republiky;
19. vyzýva vysokú predstaviteľku, aby venovala väčšiu pozornosť rokovaniam v zložení 5+2 a viedla o týchto otázkach intenzívnejší dialóg s ruskými zástupcami s cieľom dospieť ku komplexnému a mierovému riešeniu podnesterského konfliktu;
20. vyzýva ruské orgány, aby spolupracovali na otvorení ruských archívov a tak ich sprístupnili výskumným pracovníkom a odtajnili príslušné dokumenty, ktoré by pomohli objasniť osudy mnohých ľudí, ktorých sovietske bezpečnostné služby uväznili na konci 2. svetovej vojny, medzi nimi Raoula Wallenberga, ktorý pred 70 rokmi zachránil tisíce maďarských židov pred genocídou;
21. víta prácu parlamentného výboru pre spoluprácu EÚ – Rusko ako platformy pre rozvíjanie spolupráce a nepretržitý dialóg medzi obidvomi parlamentnými orgánmi;
22. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku,

Rade, Komisii, vládám a parlamentom členských štátov, vládám a parlamentom krajín Východného partnerstva, prezidentovi, vláde a parlamentu Ruskej federácie, Rade Európy a Organizácii pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe.